

referat, der foreslaa, noget, hvori der var indeladt noget og maaste tilføjet noget, men et Referat fra den vedkommende selv, som var Hovedmanden, som havde rejst Bevægelsen, og hvori han sagde, hvad han vilde. Jeg fik et af disse Blade, til hvilket han sendte denne Tale, da det første Næde blev holdt i Aalborg; den samme Tale er jo bleven gentaget mange Gange senere af den samme Mand. Jeg klippede den ud af Bladet, og jeg skal ikke forholde det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds efter dette Udsklip at sige ham, hvorledes dette Program ser ud. Jeg tror, at der deri er en hel Del Forlangender, som alle vi Landmænd kunde ønske gennemførte. For det første: Hartkorns- og Grundskatterne lempes. Det var det første Punkt. Det næste Punkt paa Programmet, hvor der er Tale om finansielle Bidrag, er Indførelse af Indkomstskat. Det er noget, vi kunne klemme Embedsmændene med, thi Embedsmændene, der ere paa fast Løn, kan man faa fat paa; der kan man til Hvid og Dre faa at vide, hvad de have. Med den Skat kunne vi klemme dem, og det kunne Embedsmændene med de store Lønninger have godt af. Det andet var altsaa Indførelse af Indkomstskat. For det tredje: Formindskelse af de kommunale Skatter. Det vilde være en meget herlig Ting, thi de ere stagne umaadelig, siden vi ere blevne velsignede med den Lov om Alderdomsforsørgelse, som nogle af de moderates egne Agrarvenner rejste omkring og sige er en skammelig Lov for Kommunerne. For det fjerde: En forbedret og friskindet Toldlov. Altsaa en hel ny Toldlov, som skulde være friskindet. For det femte: Stempelaffattens og Halvprocentafgiftens Ophævelse. For det sjette: Bedre og billigere Transportmidler. Det vil altsaa sige, at man haaber, at vi skulle faa flere Baner og billigere Takster paa disse Baner, saa at vi, naar vi forsende vore Sager, kunde forsende dem billigere og derved faa mere Udbytte af dem. Endvidere for det syvende: En lavere Rentefod. Det var meget heldigt og rart for alle dem, der have laant Penge, men hvorledes skulle vi faa det fat igennem? Jeg har den Foreskilling, at Pengene vilde flygte ud af Landet, hvis vi vedtage det, men det staar der nu i Programmet. Endelig for det ottende: Arbejderspørgsmaalets Løsning. Nu siger jeg for mit Vedkommende, at naar jeg ser et saadant Program, saa har jeg som Landmand ikke det allerfjerneste derimod. Jeg vil ogsaa meget ønske, at vore Hartkorns-skatter kunde blive billigere, at vore kommunale Skatter kunde blive mindre, at vi kunde faa en forbedret og friskindet Toldlov,

at vi kunde faa indført en Indtægtsstat, hvorved Formuen, som nu ikke svarer noget til Staten, virkelig kunde komme til at svare noget o. s. v., men jeg kan ikke undlade, naar jeg ser en saadan Spisepødsel, at fremsætte det ærbødige Spørgsmaal: Hvor skulle Pengene komme fra? Og derfor glæder det mig, at det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) traf mine Tankter paa et Haar, da han sagde: hvor skulle Pengene komme fra? Nu hørte vi, at det ærede Medlem gjorde op for os, at vi kunde faa en Finanslov, hvor der var sparet et Par Millioner, og at de skulde anvendes til Bedste for Landbruget; men hvorledes hænger det sammen med, at hans Partifæller stille Forslag om, at vi skulle have hele Hartkorns-skatten strøget for dette Halvaar? Det bliver $3\frac{1}{2}$ — $3\frac{3}{4}$ Millioner. Det ærede Medlem fortæller os, at paa Finansloven vil der kunne spares 2 Millioner, og dem anvende vi til at støtte Landbruget med, men hans egne Partifæller stille allerede Forslag om paa et Bræt at tage meget mere end 2 Millioner. Den Gaade forstaar jeg ikke. Thi naar de ærede Medlemmer fra Odder (Beth-Gøspen) og fra Røge (Alberti) komme med Forslag om, at vi skulle være fri for at betale Skat, og at, naar vi have betalt Skatterne, skulle vi have dem tilbage igen, hvad vi jo ere meget taknemmelige for, saa maa jeg dog gaa ud fra, at det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) vil støtte et saadant Forslag, men saa forstaar jeg ikke, hvorfra han vil faa de 2 Millioner til at støtte Landbruget med. Nej, Sagen er, at hvis et saadant Program i nogen Maade skal praktisk realiseres, saa maa der gaaftvist Millioner til, og dem mener jeg ogsaa, at vi maa have. Jeg er fuldstændig enig med de Landmænd, der have rejst denne Bevægelse, dert, at vi have alt for længe undladt at stille vore Krav, og saa kunne vi heller ikke indre os over, at de ikke ere blevne opfyldte. Efter at vi nu have set, at denne Bevægelse har vakt en saadan Opmærksomhed, at endog saa det ærede Medlem fra Røge (Alberti) straks melder sig til Tjeneste, som vi hørte den anden Dag, og det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) i Dag ligeledes, saa kan det jo imidlertid være Haab om, at der kan udrettes noget. Jeg siger da til de Herrer Proprietærer, som komme til os mindre Bønder og spørge: Skulle vi ikke have Forlig for Landbruget, jeg siger jo til det Kompagnistab. Følsetinget har jo i de senere Aar i stigende Grad vist, at det har Interesse for Landbruget. Naar man med Opmærksomhed har fulgt vor Finanslov, vil man jo have set dette, men